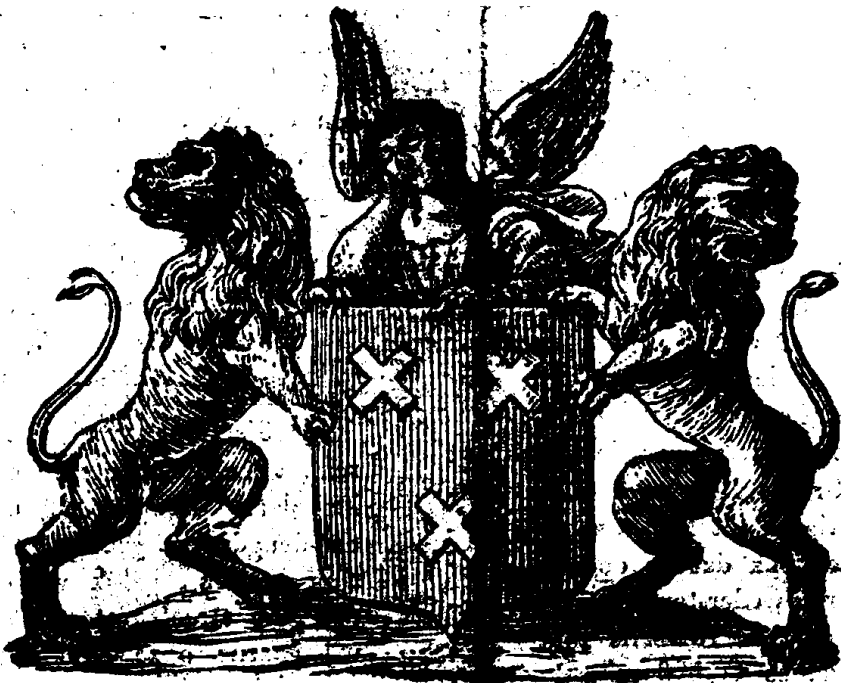

Zaterdag

den 30 Augustus.

N E D E R L A N D E N.

Breda den 29 Augustus.

Op het voetspoor der twee voorgaande jaren, heeft alhier ter stede, ter gelegenheid van den geboorte-verjaardag van Z. M. onzen geliefden Koning, in de zaal van den Schouwborg, weder de plegtige uitreiking plaats gehad der eermetalen en vereerende getuigschriften aan de meest gevorderde Kweekelingen van dezer steds Taalen-Instituut toegekend.

Nadat door den Edel Achtbaren Heer F. A. Werden, Wethouder dezer Stad, als President der commissie van directie over gemelde Instituut, de plegtigheid was geopend, waarbij tevens regmatige hulde werd bewezen aan de nagedachtenis van wijlen den verdienstelijken Heer A. Oukoop, in leven Secretaris dezer stad en medelid der Commissie, aan wiens kunde en ijverige medewerking de dadelijke gelukkige uitslag dezer inrigting, grootendeels is toeschrijven, werd door den Heer W. Verleg, Stedelijken Ontvanger alhier, en waardig opvolger van dien werkzamen voorganger, verslag gedaan van den tegenwoordigen staat van het Instituut, waaruit bleek, dat hetzelfde sedert den laatst voorgaanden cursus met 39 kweekelingen was vermeerderd en het gezamenlijk getal voor de beide vakken van onderwijs, thans niet minder dan 171 bedroeg. — Waarna gedachte Commissie door den Edel Achtbaren Heer Mr. J. F. de Roij, Burgemeester dezer stad, namens het Stedelijk bestuur, mede tegenwoordig, werd bedankt voor de onvermoeide pogingen ter instandhouding en uitbreiding van deze zoo heilzame inrigting, waarvan het nut en goede strekking zich reeds in onderscheidene opzichten, gunstig doen gevoelen; met aanmaning en uitnodiging, om op dit loffelijk voetspoor voorttegaan en de den Ingezetenen de vruchten te doen plukken, voor de opofferingen welke van steds wege aanvankelijk ten deze zijn gedaan geworden en nog bij voortdurend moeten plaats hebben.

Hierop werden door zijn Edel Achtb. de bekroonde kweekelingen met de eermetalen versierd, welke hunnen ijver in de opvolging der lessen en voorbeelden van de beide verdienstelijken onderwijzers J. C. Huijsmans, voor de handteekenkunde, en J. J. Grootens, voor de bouwkunde, hen had doen verwerven, onder welken de twee primussen van beide vakken, met 's Konings Medaille werden omhangen en met eene lauwerkroon omkransd, en welke beiden als ook nog sommige der andere gedecoreerde, daartoe boven met de eerblijken van vorige jaren prijken mogten; wordende voorts aan de opvolgende meest gevorderden, vereerende getuigschriften uitgereikt, welke plegtigheid telkens met gepast muziek werd afgewisseld.

Eindelijk werden de kweekelingen bij monde van den tegenwoordigen Secretaris en medelid der commissie den Heer W. Verleg vorengemeld, bij eene opwekkende toespraak aangespoord, om zich de zoo gunstige gelegenheid ten nutte te maken, om zich te bekwamen in de door hun beoefend wordende vakken van het teekenkundig onderwijs, ten einde zich daardoor waardig te toonen de zorgen, bemoeijingen en opofferingen, welke ten hunnen beste worden aangewend en verder zijn voorgenomen, om zich zelve, der directie, het stedelijk bestuur, dezer stad, maar vooral ook den Koning tot eere te verstreken, van wiens edele bezorgdheid voor den bloei der kunsten en wetenschappen, ons Vaderland gedurig meer de schoonste vruchten inoogt en die hetzelfde tot een hooge trap van luister en aanzien beloven op te voeren!

Door den Heer President der Commissie werd daarop de plegtigheid toepasselijk gesloten en de zaal door de talrijke vergadering onder de muziek van het orkest, in de beste stemming verlaten.

De bekroonde kweekelingen zijn de volgende:

EERSTE AFDEELING. Handteekenkunde.

Eerste klasse, naar het Pleister.

Isaac Johannes Grim, bekroond met de Koninklijke Medaille.

Johannes van Hooijdonk, met de Stedelijke Medaille.

TWEDE KLASSE.

Hubertus Willem Nijs, Stedelijke Medaille.

Gerardus Schimmelpenninck, Idem.

DERDE KLASSE.

Emile de Buck, Stedelijke Medaille.

Gerardus van Zuijlen, Idem.

VIERDE KLASSE.

Cornelis Bogaerts, Stedelijke Medaille.

Petrus Antonius Josephus Cuipers, Idem.

Bloem- of Loofwerk.

Simon Janssen, Stedelijke Medaille.

VIJFDE KLASSE.

Johannes Leonardus Ropst, Stedelijke Medaille.

ZESDE KLASSE.

Charles Beens, Stedelijke Medaille.

TWEDE AFDEELING. Bouwteekenkunde.

EERSTE KLASSE.

Leonardus de Haan, bekroond met de Koninklijke Medaille.

Antonius Johannes Franciscus Cuipers, Stedelijke Medaille.

TWEDE KLASSE.

Johannes Koenen, Stedelijke Medaille.

Willem Slegtrien, Idem.

DERDE KLASSE.

Josephus Petrus Michiels, Stedelijke Medaille.

Willem van den Kieboom, Idem.

— Vierde men gepasseerden Zondag, alom met geestdrift den heughelijke 56^{en} verjaardag van onzen beminden en geëerbiedigden Koning, ook binnen onze muren werd dezelve met warme deelneming en hartelijke vreugde gevierd. De vurigste dankzeggingen en gebeden, werden bij de openbare godsdienstoefeningen aan den Allerhoogsten opgezonden, voor het behoud en de verlenging van Hoogstdezelfs dierbaar leven en gezondheid, voor den voorspoed zijner regering, de welvaart van het Vorstelijk Huis en de bloei van ons Vaderland. De God der liefde verhoore deze smeekingen! De aanzienlijke parade, gehouden door het alhier in garnizoen leggend korps Rijdende Artillerie en het Regiment Zwitsers van Ziegler n°. 30, het spelen der klokken, en het wapperen der Nederlandsche vlag, zettende dezen feestdag niet weinig luister bij. Hierna had er een hartelijk Diner van Heeren Burgemeester, Wethouders en verdere autoriteiten, ten stadhuis, en in het koffiehuis bij L. Oers, van heeren Militairen en verdere gasten, plaats. Onder afwisseling van heerlijk muziek, bracht men, aan de welingerigte tafel, de welmenendste toosten aan Koning en Vaderland. Verder vierde men dezen heughelijken dag met vernieuwden luister; 's Konings gekroonde naamcijfer prijkte voor het stadhuis en op den toren; en in het nabijgelegen dorp Ginneken, ten huize van J. Blom, werd een gedeelte van den nacht door een heerlijk Bal, alwaar een menigte ingezetenen samen gevloeid was, verder aan gepaste vreugde toegewijd.

— In de *Courier de la Meuse* lezen wij ten slotte over de organisatie der regterlijke magt onder andere het volgende:

„Waar zal de zetel van het hooge gerechtshof zijn? Sommige dagbladen hebben vermeld dat het 's Gravenhage zijn zou. Wij van onzen kant zouden hieraan volstrekt geen geloof slaan, zoo de onbevinding ons niet geleerd hadde wat wij te vreezen hebben. Bijna alle groote Staats-inrigtingen zijn in de Noordelijke Provinciën gevestigd, ten zij de plaats bij de wet bepaald zij. Zoo bevindt zich het Syndikaat te Amsterdam, de Rekenkamer in den Haag, de Munt en het Militair Gerechtshof te Utrecht. [Is er in Brussel ook geen munt?] De Hollanders zijn dus oogenschijnlijk ten onzen nadeele bevoorregt, en zullen zij het ook nu weder in dit geval zijn? Het is te vreezen. Zoo men alleen naar reden en billijkheid te rade ging, zou het Hoog Gerechtshof zich, zoo veel mogelijk, in het middelpunt van het Rijk bevinden, en wel in eene stille, van het hof eenigzins verwijderd, en gemakkelijk te naderen, stad. Het zou dus noch 's Gravenhage noch Brussel zijn; hoofdsteden zijn hiertoe ongeschikt. Maar het zou ook in geene vesting wezen; het geruisch der wapenen, het gezigt van eene groote militaire magt, zou, in sommige gevallen, misschien eenen nadeeligen invloed hebben op den geest van een zwak regter. [scherpsinnige aanmerkingen!] Is er nu in het geheele Koninkrijk wel eene plaats welke meer geschikt is om het Hoog Gerechtshof binnen hare muren te ontvangen, dan Mechelen! Wij gelooven het niet! [kan dit geloof ook mank gaan?]

De schrijver van dit stuk schijnt zich eens duchtig te willen uitsloven, en haalt punten aan, die zeer weinig waarde hebben. Ook schijnt hij zeer onkundig te zijn; dat Z. M. ons heerlijk Breda, dat juist het middelpunt van het rijk is, bestemd heeft tot vestiging van den Hoogen Raad. De gezonde ligging van onze stad, waar de lijdende medemensch nieuwe levenskracht ontvangt, en zich verlustigt, in dit stille oord, waar de schoone natuur hare milde gave zoo ruimschoots uitstort, maakt dezelve juist voor deze inrigting ten volle geschikt.

Geen geruisch der wapenen! of het gezigt van eene groote militaire magt! zal de zwakke regters! hier van hun stuk brengen, of kan voor het minste hinderlijk wezen.

T U R K I J E.

KONSTANTINOPOL den 28 Julij.

Eigenlijke bulletins zijn tot heden, gelijk in vroegere oorlogen plaats had, nog niet aan de poorten van het paleis aangeplakt;

